

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7893

гр. София, 19.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 19.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **1772** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

С Решение № 4957/ 24. 09. 2020 г. /поправено по реда на чл. 247 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК с Решение № 5598/ 19. 10. 2020 г./ съдът е осъдил ОД на МВР - [населено място] да заплати на В. М. В. сумата от 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по НАХД № 596/ 2018 г. по описа на Районен съд – [населено място], както и да заплати на В. М. В. сумата от 220 /двеста и двадесет/ лева, представляваща стойността на неимуществените вреди, причинени от отменен по съдебен ред незаконосъобразен административен акт - Електронен фиш, серия К № 2120263, издаден от ОД на МВР - [населено място], ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. С посочения съдебен акт е отхвърлен предявеният иск за неимуществени вреди за разликата от 220 /двеста и двадесет/ лева до 2500 /две хиляди и петстотин/ лева. Съдът е осъдил ОД на МВР - [населено място] да заплати на В. М. В. сумата от 90 /деветдесет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

С молба, вх. на АССГ № 30060/ 29. 09. 2020 г., подадена на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, жалбоподателят, чрез своя процесуален представител е поискал изменение на Решение № 4957/ 24. 09. 2020 г., постановено по настоящето дело, в частта за разноските, като се увеличи размерът на присъденото в полза на жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК е постъпил отговор от процесуалния представител на ответника, който намира молбата за неоснователна.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира молбата за неоснователна, поради следните съображения:

Производството по реда на чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ е административно по своя характер, поради което по отношение на

минималния размер на адвокатските възнаграждения е приложима разпоредбата на чл. 8 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Наредбата/. В тази насока е и съдебната практика, обективирана в Решение № 6731/ 8. 05. 2019 г. по адм. дело № 14391/ 2018 г. по описа на ВАС.

Поради това, макар в това производство да са предявени два отделни иска – за имуществени и за неимуществени вреди, в конкретния случай, предвид характера на производството, следва да приложи разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредбата, като се съобрази общият материален интерес по делото, а не наличието на два отделно предявени иска. Вярно е, че съобразно разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от Наредбата, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените иски, за всеки един от тях поотделно, но това е неотнормено в конкретния случай, тъй като настоящето производство е административно, а не гражданско.

От доказателствата по делото действително се установява, че между ищеца и неговия процесуален представител е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, но от приложения по делото договор за правна защита и съдействие /л. 9 от делото/ се установява, че в брой са заплатени 350 /триста и петдесет/ лева, като липсват доказателства за извършено плащане на остатъка от 200 /двеста/ лева, съгласно договореното адвокатско възнаграждение в общ размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева. Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6/ 2012 г. на ВКС съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начинът на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Платеното в брой адвокатско възнаграждение, посочено в договора за правна защита и съдействие, служи като разписка за извършеното плащане, съобразно Тълкувателно решение № 6/ 2012 г. на ВКС. Ето защо, съдът е приел, че при липса на доказателства за извършено плащане, реално заплатеното адвокатско възнаграждение е в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, поради което при определяне на разноските е съобразил общата сума на материалния интерес на предявените иски и е изплатил адвокатското възнаграждение съобразно общо уважената част от исковете.

Поради това, не са налице основания за изменение на решението в частта за разноските, поради което направеното искане в тази насока следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 29 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. В., депозирано чрез неговия процесуален представител, за изменение на Решение № 4957/ 24. 09. 2020 г., постановено по адм. дело № 1772/2020 г. по описа на Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението, а именно - с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: